

slag gaar ud paa en Udgift af 2,200,000 Kr., af hvilke der nu forlanges 200,000 Kr. Ved Spørgsmaalet, om et af disse Forslag har Fortrin for det andet, er det ikke saa meget, om Frederikshavns Havn som Trafikhavn kan fyldestgjøre paa en hensigtsmæssig Maade de Krav, som Skibsarten for Dieblittet kan stille, men det er, om den ogsaa som Tilflugtshavn kan tilfredsstille de Krav, som Skibsarten kan stille, og om den i længere Tid kan tilfredsstille de Krav, som ville blive stillede. Det Sidste anser jeg for tvivlsomt. Den sidste Plan i det særskilte Lovforslag er saaledes bestaen, at den ikke kan udvides i Tidens Længde til den første Plan og ikke kan betragtes som en Del af den første Plan, ja, jeg anser det som muligt, at det endog maa betragtes som uøkonomisk at vælge denne Plan fremfor den første Plan, som i sin Tid af Ministeren blev forelagt; men den ærede Minister har ment — og der foreligger vægtige Grunde derfor —, at Havnen, saaledes som Planen nu er forelagt, kan fyldestgjøre ialtsald de mest paatrængende Krav, som Skibsarten for Dieblittet kan stille, og det for en Sum, som han ventede at kunne faae bevilget. Naar man sammenholder dette med den Tilstand, hvori Frederikshavns Havn er — og det er nødvendigt at stille de to Ting sammen —, saa bliver det i højeste Grad betænkeligt at stemme imod en Bevilling, som vil føre til en Forbedring af Forhold, som ere i høj Grad stablelige. Frederikshavns Havn er den eneste Havn, som ligger paa en Seilroute, som er befaren af et overordentlig stort Antal Skibe i et Farvand, der er smalt, i et Farvand, der har vanskelige og farlige Ryster og er meget grundet, og hvor Betr- og Windretningen lægger den Søfarende mange Vanskeligheder veien. Den ligger for Enden af Statsbanen og er dog baade med Hensyn til Befællingen, altsaa i Egenkab af en Tilflugtshavn, og med Hensyn til Størrelsen og Dybtgaendet, altsaa i Forhold til de Skibe, der sædvanligvis kunne antages at ville benytte den, i en ganske overordentlig ufordelagtig Tilstand, en Tilstand, der baade af den Kommission, som i sin Tid afgav en Betænkning, og jeg tror af Enhver, der har udtalt sig derom, er betegnet som noget aldeles Umuligt at bevare i længere Tid. Naar der altsaa kommer et saadant Forslag, hvorved ikke alene de mest paatrængende Mangler afhjælpes, men hvorved ogsaa Havnen kommer i en Stand, der, naar den betragtes som Trafik- og Posthavn, maa anses for at være for Tiden hensigtsmæssig, saa forekommer det mig særdeles betænkeligt at udstyde Sagen. Det er ogsaa dersfra, Finantsudvalget er gaaet ud, naar det tiltrods for de formelle Omstændigheder, der knytte sig til Sagen, alligevel

har ment ikke at burde modsætte sig Paabegyndelsen af det Arbejde, der grundig afhjælper det stærkt sølte Savn. Jeg tror derfor allerede med det, jeg har antydet, at have gjort det klart, at det ærede Medlems Forslag angaar en Realitet. Det afgjør, hvis det vedtages, at vi i ubestemt Tid fremdeles skulle hjælpe os med en Havn, der er saa slet, som det vel næsten er muligt under de nuværende Omstændigheder at have den ved Frederikshavn, og denne Realitet forekommer mig at være god Grund nok til, uagtet de formelle Betæneligheder, at følge Udvalget og stemme imod det ærede Medlems Forslag.

Breinholt: Det ærede kongevalgte Medlem, der nu satte sig, begyndte med at gjentage Slutningen af de Ord, som jeg endte med, og nævnte da navnlig, at det var ikke Tilfældet, hvad jeg havde gjort gjældende, at man her ikke traf nogen endelig Afgjørelse eller en Afgjørelse med Hensyn til Realiteten, men kun med Hensyn til det Formelle; det Modsatte var netop Tilfældet, her traf man en endelig Afgjørelse af Realiteten. Det er muligt, at jeg ikke har udtrykt mig i den Grad tydelig, som ønskeligt kunde være, men min Mening var ialtsald at sige, at ved Vedtagelsen af mit Forslag skete der kun en sieblittelig, en rent midlertidig Opsættelse af Afgjørelsen af Sagens Realitet og derimod paa ingen Maade Noget, der kunde være til Præjudice for Sagens endelige Afgjørelse, naar den kom til at foreligge paa regelmæssig Maade. Det ærede Medlem gif derefter over til at omtale Sagens Realitet, Noget, som jeg nødvendig vilde komme langt ind paa. Det forekommer mig nemlig, at vi da neppe vilde blive færdige i dette eller i et følgende Møde, thi saa maatte en Udvalgsbehandling substituere, nemlig den manglende Udvalgsbehandling, og det er et Spørgsmaal, der kunde kræve og fremkalde en saa overordentlig vidtløftig Undersøgelse, at jeg ialtsald foreløbig vil undgaa at komme ind derpaa. Jeg skal kun sige, at det ærede kongevalgte Medlem omtrent i alle Henseender med en lille Nuance indtager ganske den samme Stilling med Hensyn til Realiteten som jeg. Jeg erkjender og har altid erkjendt og har for lang Tid siden offentlig i Pressen søgt at godgjøre, at Frederikshavns Havn trænger til en Udvidelse; jeg erkjender den daarligere Tilstand, hvori Havnen nu er. Jeg erkjender ligeledes, saaledes som det ærede kongevalgte Medlem klart udviklede, at der ikke kan opstilles nogen Sammenligning mellem det Kommissionsforslag, der foreligger, og som andrager en Sum af omtrent 5,000,000 Kr. — det vil sige 4,600,000 Kr. uden Overstridelser, men vel at mærke ogsaa uden et til Havnen svarende Fyr paa Mares